

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 FEBRUÁR 20. * 6. (3031) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Nagyböjt

A böjtölők: Mi ez? Se hús, se hal!

A fekete macska: Magatok főztétek, egyétek is meg!

Parlamenti Péter-Pálok

(Összeférhetetlenségi dal)

Péter és Pál, tudjuk, nyárban,
Összeférnek a naptárban,
De jó honatyáink, kérem,
Bezzeg mások már e téren.

Mert — ha ezt zokon nem veszik —
Ők ezt naptárban sem teszik,
Pláne még a parlamentben...
Hej, sok dolog nincs itt rendben!

Egyik itt van, másik ott van,
Csoda, hogy össze nem roppan,
Tengersok gondját cipelve:
Honát s cégét képviselve.

S egyenesen hihetetlen,
Hogy emellett mily önzetlen,
Mert még a cégekből jól él,
Parlamentben küzd bagóér'.

Közben mártír, mert a nyelve
Nem fogor úgy, mint az elve,
S interpellációs tűzben
Hallgat, mint dinnye a — fűzben.

Pedig álláspontját ebben
Leszögezné — senki szebben! —
S ha kapna jó beajánlást,
Szívesen foglalna „állás”-t.

Mert az állásért úgy eped,
Hogy eggyel több vagy kevesebb
Már önála meg se kottyan
S abba tüstént belepottyán.

Ha aztán a kapca szorul,
Kedve még ettől sem borul,
S mint katona dekkungjába:
Visszavonul — állásába.

(HESZ)

A ragaszkodó tanítvány

A villamoson történt. Egy idősebb
úr ráförmed az előtte álló ifjúra:

— Nem szégyenli magát? A volt
tanárja óráját akarja ellopni?

Az ifjú szégyenkezve feleli:

— Ne tessék haragudni, tanár úr...
de amikor öt évi távollét után meg-
láttam, ellenállhatatlan vágy fogott
el, hogy — órát vegyek a tanár úrtól.

Bájl ismeretség

— Szabad kérdeznem: mikor talál-
kozhatnánk?

— Sajnálom, de én házas vagyok,
uram.

— Én is, asszonyom, és én is saj-
nálom.

Az újságíró meg a taxi

Az újságíró taxiautóba ül és a
törvényszék elé hajtát. Itt leszáll és
azt mondja a sofőrnek:

— Várjon pár percig, mingyárt
jövök.

— Ohó, — tiltakozik a sofőr, —
ismerem az ilyesmit. Egyszer egy
újságíró ugyanezt mondta nekem a
törvényszék előtt és — hat hónapig
bent maradt.

Munkásbiztosító-rendelőben

— Neuraszténiás volt az apja?
— Nem. Elektrotechnikus.

CSYBUK

KISGAZDA MISZTÉRIUM 3 SZORTYOGÁSBAN

I. SZORTYOGÁS

KUNA PÉ (súgva Sokorónak):
Észrevetted? Milyen furcsán viselke-
dik ez a Berki.

SOKORÓ: Miért?

KUNA PÉ: Ahelyett, hogy nyu-
godtan csibukozna, folyton vezércik-
keket ír. Pedig jól tudja, hogy Beth-
len nagyon... (gondolkozik, majd
megtalálva a megfelelő zsargon szót)
rühelli az ilyesmit.

SOKORÓ (misztikusan): Affenét!
(Eltűnődve nyomkodva csibukját.)
Ammondó vagyok, hogy ez a meg-
gondolatlan Berki-gyerek belehabaro-
dott a Nagy Emilbe.

KUNA PÉ (kabalisztikusan): Auj-
nye, az áldóját!

PATACSI (jó és lihegve szól):
Berkibe belebújt az ördög.

SOKORÓ (rituálisan) Netene...

PATACSI: De bizony. Még hozzá
Nagy Emil képében bujt bele. Sze-
génynek már kampec.

KUNA PÉ: No, csak nem?

PATACSI: De bizony, már ki is
lépett a pártból.

II. SZORTYOGÁS

SOKORÓ: Olvastad a Berki leg-
újabb cikkét?

PATACSI: Igen. Le is vette már
róla a kezét Bethlen.

KUNA PÉ: Bánja a kutya. Én már
csak mégsem fogom őt utánozni. Nem
adnám a csibukomat száz vezércik-
kéért se.

MAYER: Nahát, hogy ez a Berki
mit csinál!

KUNA PÉ: Mi az, kegyelmes
uram?

MAYER (előveszi a Pesti Naplót):

A t. Ház folyosójáról

Három demokrata beszélget egy
csoportban, újságírókkal körülvéve.
Egyszerre csak arra megy Berki
Gyula.

— Ez az új Gaál Gaszton! — kiált
fel lelkesen az egyik ellenzék.

Egy perc múlva Friedrich István
kanyarodik a csoport felé.

— Ez pedig az új ál-Gaszton, —
jegyzi meg gyorsan egy élesnyelvű
ellen-fajvédő.

— Ha a professzor Suták, akkor
a tüntetők is suták?

Itt van, olvassátok el a legújabb ve-
zércikkét.

KUNA PÉ: Na, erre előbb alszom
egyet. (Megteszti.)

SOKORÓ (átveszi a cikket és Pa-
tacsival együtt olvasni kezdi, az első
sorok után):

PATACSI (misztikusan)

SOKORÓ (suttogva):

Tisztára Nagy Emil beszél belőle.

III. SZORTYOGÁS

BETHLEN (a kisgazdákhöz): Mit
kívántok, híveim? Miért hívtatok?

SOKORÓ: Mondd meg nekünk,
bölcs vezérünk, mi van ezzel a Berki-
vel?

BETHLEN (egységes szokás sze-
rint fölívágja vadozatú mellényét):
Az a szerencsétlen flótás meghalt...

PATACSI: Meghalt?

BETHLEN: Az én számomra leg-
alább is meghalt. No, de ez nem fon-
tos. A fő, hogy mi békességben élünk
egymással.

KUNA PÉ: Persze, hogy persze!
(TEREMSZOLGA ezüsttálcán csi-
bukot hoz be.)

BETHLEN: Most pedig, hogy ezt
a békét tartóssá tegyük, szívjuk el
a béke-csibukot.

SOKORÓ: Én már szívom is.

KUNA PÉ: Én is.

PATACSI: Szintén.

A TÖBBIEK: Mi is.

BETHLEN: Na, akkor én is szí-
vom.

EGY BIZALMATLAN HANG A
SAROKBÓL: Csak aztán nehogy
majd ezt is visszaszívja!

—enc

Elmaradt bálók

Sajnos, az idei farsang 46 napja
kevésnek bizonyult arra, hogy a terv-
bevett valamennyi bál megtartható
legyen. De ami a legsajnálatosabb:
éppen azok a bálók maradtak el, ame-
lyeknek sikeréhez a legvérmesebb re-
ményeket fűzték. Kiszorultak a far-
sangi naptárból például a következők:

Adófizetők bálja, ahol a gyöngébb
nemhez tartozó adóalanyok a divat-
nak behódolva jelennek meg, azt a
látzlatot keltve, mintha az adókövető
bizottság vetköztette volna le őket.

Politikusok bálja, amelyen az egy-
ségespárthieképes táncos nem úgy
lép ki, ahogyan Bethlen füttyül.

Ébredők bálja, ahol csárdás köz-
ben gumibotokkal verték volna a —
taktust.

Vadászok bálja, amelyen főleg a
hozományvadászok jelentek volna
meg.

Féregirtók bálja, ahol néhány pár-
tában maradt poloska férjet csípett
volna.

Halászkok bálja, amelyen talán va-
laki végre horogra akadt volna.

Hölgyeim, tessék tornászni!

A testedzés egyre nagyobb tért hódít hölgyeink között. Divatba jött a szobatorna, amelyhez még csak tornász se kell, elvégezheti mindenki a lakásában található bútorok és egyéb tárgyak segítségével. Melegen ajánlom a következő gyakorlatokat:

Csípőgyakorlatok

Állj fel a székre és kezdet csípődre téve, nézz körül, nem látsz-e a falon poloskát? Ha igen, úgy kezdet a csípődről iránvítsd *csípőid* felé. Ez a csípőgyakorlat rendkívül megnvueta-tólas hat az idegekre és utána könnyebben hajtod álomra fejed.

Rúgógyakorlatok

Emeld fel egyik lábadat és ha jön valamelyik hiteleződ, rúsd ki szanórán. A rúvás annál jótékonyabban hat, minél nagyobbra rúg az összeg, mellyel tartozol.

Ujjgyakorlatok

Este tíz óra után üli a zongorához és végezz rajta ujjgyakorlatokat. Az ilvesmi mindig felüdíti a kedélyt és elősegíti a nyugalmat, főleg azokét, akik alattad laknak. Tévedés azt hinni, hogy az ilven ujjgyakorlat a zongorát lehangolja. Az ilven ujjgyakorlat a szomszédokat hangolja le.

Falgyakorlatok

Fogd meg a férjedet, vezesd őt a falnak és hagyd ott állni. Ezzel elősegíted férjed hiszékenységét, aki nyilván azt hiszi, hogy most állítod őt először a falhoz.

Korlát- és nyújtógyakorlatok

Ha férjed visszaélné mozgási szabadságával, keresd elő a konyhából a nyújtófát és szorítsd őt korlátok közé. Ez a szobatorna egyik legröszszebetebb válfaja: az úgynevezett korlát- és nyújtógyakorlat.

Izomgyakorlatok

Végezetül, mint hathatós tornát, ajánlom hölgyeimnek a politikusok nyilatkozatait. Ezek is foglalkoztatják az izmokat. A nevető-izmokat.

DYMI

— Ez a Spitz egész nap a kávéházban ül és billiárdozik. Én erre képtelen volnék.

— Én is. Csak állva tudok billiárdozni.

Politikai sport-hír

Hoyos Miksa gróf, aki legutóbb a nizzai galamblovversenyen vett részt, sietve Szigetvárra utazott, ahol fölépített képviselőjelöltnek. Sok szigetvári galambnak erre a híre még a hojosszála is égnek állt.

Kisvárosban

— Csodálatos! Ebben a városban egyetlen szobor sincs. Hogyan? Hát nem született itt egyetlen nagy ember sem?

— Nem. Itt csupa kisgyerek születik.

Jogászbálon

„Nincs szükség annyi jogászra”.
(Klebensberg kijelentése.)

Jogászok kara: lhaj-csuhaj... nem ütik a jogászt agyon!...
Klebensberg: Ahogy ti tévedtek!...

Nem tudok aludni

Tudományos körökben mostanság elragadtatással nyilatkoztak egy berlini orvosprofesszor által feltalált altatószerről, mely *ébren* tartotta a nagy nyilvánosság érdeklődését is. Mivel magam is meglehetősen rossz-alvó vagyok, siettem felkeresni egyik orvosbarátomat.

— Doktorkám, adj abból az altatóból.

Az orvos összeráncolta szemöldökét és mintha csak narkotizálta volna magát, teljesen érzéktelenné vált viccemmel szemben. Rám szólt:

— A preparátum csak operációkhoz való.

— Akkor le kell mondanom a szerencséről, mert sajnos, nem vagyok abban a helyzetben, hogy barátaim közül bárki is *megvágjon*.

— De mire kell neked az altatószer?

— Nem tudok aludni, kérek...

— Számolj százig, ha lefekszel és úgy alszol tőle, mint a pinty.

— Ez neked egy altatószer? Talán inkább áltatószer...

Rohantam haza.

Még éjfél előtt ágyba feküdtem.

Elkezdtem számolni.

— Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz, tizenegyet...

Hirtelen feljeddtem:

— Tizenegyet... igen. Tizenegy óra-kor holnap délelőtt: tárgyalás. Az a

gazember Kopcsák bepörölt, a piszok.

Újra kezdtem a számlálást:

— Egy, kettő, három, négy, öt...

Előntött a forróság.

— Öt... igen, öt pengővel tartozom a vendéglősnek, akinél tegnap hitebe ebédeltam.

Előlről kezdtem:

— Egy, kettő, három, négy...

Öklömmel a párnára csaptam:

— Négy... igen, négy részletben kell fizetnem a szabót, ami maóában véve még nem is volna baj, de az a nyomorult szabó csak akkor szállítja a ruhát ha az első részlettel már rendbe jöttem...

Számláltam előlről:

— Egy, kettő, három...

A düh fojtogatott. A torkom elszorult.

— Három... hát persze, három nap múlva alszik és még a multhavi szabóhárral is hátralékban vagyok...

Számloltam megint:

— Egy...

Kinéztem az ágyból. Még a széket is feldöntöttem.

— Egy... igen, egy cinóm van, egyetlenegy és itt a tavasz, venni kéne ójat de hát miből?

Felordítottam:

— Miből?

Konostattak az aítón. Valaki át-szólt:

— Kérem, nem tudok aludni.

Erdődy Mihály

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A NEMZETI Színház előtt posztoló forgalmi rendőr mellé a *Lilla* bemutatója óta kisegítőt rendeltek, aki arra ügyel, hogy az előadásokra tóduló tömeg a forgalmat meg ne bénítsa.

ÉDES nevű szereplője is van Csathó Kálmán nagysikerű „Lilla”-jának. Egy Édes nevű úriember tiltakozott az ellen, hogy ez a név a színdarabban szerepeljen. Érdekes, hogy ugyanez az úriember szó nélkül tűri, hogy a pesti városházán évek óta szerepel egy Édes nevű tanácsnok. Különben az egész tiltakozásnak csak annyi eredménye lett, hogy a darabban most nem „kedves Édes”-nek mondják az illető alakot, hanem „Édes Kedves”-nek, mert Csathó Kedvesre változtatta az Édes nevet. Reméljük, most már nem kell Csathónak újabb tiltakozástól tartania, mert kedves ember aztán igazán kevés van Pesten...

GELLÉRT Lajosnak, aki a *Dybuk*-ban szenzációs sikert aratott, azt mondja valaki:

— Lajoskám, ebben a szerepben olyan nagy vagy...
— ...tudom, mint a Gellért-hegy.

HALLALI volt eredetileg Molnár Ferenc új vígjátékának címe. A pesti argot pár pillanat alatt megszülte az ő szokásos szöviccét és *Hóhile* néven emlegette a darabot. A Magyar Színház most *Olympiá*-ra változtatta a címet és izgatottan várja az újabb szöviccet.

A Fővárosi Operettszínházban
Lép fel most esténként Jushny,
Mivel a francia bohózatokkal
Már bajos volt publikumhoz jusni.

KAVÉHÁZBAN szokott dolgozni a jeles fiatal író, Tersánszky J. Jenő.

Legutóbb a „Viszontlátásra, drága” című regényének dramatizálásával volt elfoglalva, mikor asztalához lépett egy tisztelője és így szólt:

— Min dolgozik, mester?
— Egy regényemet dramatizálom,
— felelte az író, föl se nézve a kéziratból.

— Melyik regénye az?
— „Viszontlátásra, drága”!
— mondta idegesen Tersánszky, mire az illető zavartan hebegte:

— Bocsnát, hogy háborgattam...
Azzal távozott.

KARMESTER nélkül játsszák majd a Fővárosi Operettszínházban a *Zenebona* című magyar énekes vígjátékot. Hiába, nagy urak azok a jazz-muzsikuskok! Nem hagynak maguknak dirigálni...

A „Nászéjszaka” februárban
Hetvenötig érhet el,
Míg a többi operett
Csak huszonötöt érdemel.

FEDÁK Sári hét szerepet játszik „A csókon szerzett völegény”-ben. Szerencés diva ez a Fedák! Más primadonna bezzeg egy szerepet se kap, neki meg hét is jut.

HONTHY Hanna és Dellé Ferenc tangóját a „Nászéjszaka”-ban túlértékinek találta egy inspekción rendőrtiszt. Másnap azután már nem volt semmi baj. Kiderült ugyanis, hogy az egyik napon egy fiatal, a másik napon pedig egy idős rendőrtiszt volt az inspekción.

ROSSZUL megy a kabaréknak. Az egyik okosan színházzá alakult át és kifüggesztette a kapujára: *Dybuk*. A többi kabaré előtt ez fityeghetne a táblán: *Megbuk*.

A hollywoodi mese

Csörtös Gyulát heti háromszázdolláros kezdőfizetéssel filmszínésznek hívták Hollywoodba. A Nemzeti Színház kitűnő művésze gondolt egy merészet és heti ezer dollárt kért. Ha a dologból nem lesz semmi, Csörtös a színészek törzsasztalánál majd így fogja elmesélni a dolgot:

— Hát tudjátok, holly wood, holly nem wood, vót egyszer egy jó alkalmam...

Kedves Borsszem Jankó!

Tekintettel arra, hogy *Móricz Zsigmond* új darabját, az *Úri muri*-t pont a purimi ünnepek alatt mutatják be, ajánlanám, hogy e darab címét változtassák meg *Úri purim muri*-ra. Tisztelettel egy dobuccai habitué.

JESZENSZKY SÁNDOR, a szép ember —

a „Szép Budapest” szerzője

Kombiné és tudomány

Szabó Sándor egységspárti képviselő a numerus clausus-vitában többi közt ezt a metaforát sütötte el:

„Az egyetemek a tudomány kombiné-forrásai”.

Miután házi szakértőink nem tudták e mélyértelmű mondást megfejteni, a tudomány és a kombiné egy-egy kiválóságához fordultunk magyarázatért.

A tudomány képviselője így szólt:
— Nem is olyan lehetetlen dolog a tudományt a kombinéhoz hasonlítani. A tudomány is olyan, mint a kombiné: az ember csak tapogatózik benne. Viszont néha a kombiné olyan absztrakt, mint a tudomány: egyesek számára direkt megfoghatatlan.

A kombiné-szakértő ezt mondta:
— Nagyon helyes, hogy a kombiné már a törvényhozó urak képzeletét is foglalkoztatja. Az egyetemetek ugyan nem tartom kombiné-forrásoknak, de viszont tény, hogy az egyetemi diákok sűrűn keresik fel a kombiné-forrásokat...

Ami a kombiné tudomány jellegét illeti, meg kell állapítanom, hogy a kombiné a tudomány egyik hajtása, mert szegényebb nők számára nincs nehezebb tudomány, mint egy ízléses kombiné beszerzése.

Kedves Borsszem Jankó!

A nagynéninek, aki már negyedik napja ül a rokon-család nyakán, azt mondja a kis Magduska:

— Nagyon szeretheti a nénikét anyuka.

— Igazán? — kérdezi a vendég.
— Igen. Madárhoz hasonlított. Azt mondta anyuka, úgy látszik, hogy a néni egészen be akarja fészkelni magát nálunk.

Blau: Mért küldte el az új könyvelőjét?

Fuchs: Tudja, azt akárhogy szidhattam, sohase felelt vissza.

Blau: Na hallja, és azért küldte el? Hiszen akkor az egy rendes ember.

Fuchs: Ugyan! Honnét tudjam én azt, hogy mi mindent gondolt magában.

Fő a becsület

A plébános: Hallom, hogy te meg a Jóska a mult héten teli bugyellárist találtatok a hetivásáron. Remélem, becsületes fiúk vagytok és...

Jancsi: Igenis, főtisztelendő úr. Felít a Jóska kapta, felít én.

Ujjé!

— Mondd, kérlek, még mindig a völegénye vagy Adélnak?

— Nem.

— Na, hála istennek!... Most legálább megmondhatom neked, hogy mindnyájan kétségbe voltunk esve, honnét a pokolból szedted ezt az ostoba libát.

— Ezt előbb is megmondhattad volna... közben tudniillik elvettem feleségül.

Rákosi Jenő, az új öreg Toldi *)

Álmélkodik a nép, eláll szeme-szája:
Az új „öreg Toldi” erejét csodálja.
Suttog babonáról, kételkedve morog:
Valóság vagy álom? Égi csodadolog!
Van, ki az Istennek fohással áldozik,
Hogy föltámasztotta az ifjú Rákosit.
Van, ki keresztet vet s reszketően mondja:
Mért hogy ily vén harcos áll ki a porondra?

Egyik-másik így szól: „A lexikón téves,
Rákosi nem nyolcvanöt, csak ötven éves.”
Egy hitsorsos mondja: „Mit beszél? azószter!
Mózes öregebb volt és még hozzá kóser!”
Sokan azt suttogják, pletykának bedülve:
Hogy ily fiatal lett, ez Voronoff műve.
De mindenki érzi, nem lehet vitás ma:
A tiprott magyarnak ő a Messiása.

Nemzedékek jöttek, nemzedékek tüntek,
Kormányok megbuktak, nagy cégek megszűntek;
Talmi nagyságokat az Idő rostája
Ocsúként vetett ki az ország útjára.
És ő látta végig sorsoknak forgását,
Hallgatta kollégák gyanús cikk-morgását,
Kezdő kis poéták sápadt dadogását,
Ezeregy naivának pösze nyafogását.

Delizsánctól kezdve a repülőgépig
Látta a technika robogását végig.
Falusi szószéktől trónus magasáig
Hallotta, mit mond ez és mit mond a másik.
Túl van már minden nagy csodáknak csodáján,
Lelkéből ivellik gyönyörű szivárvány,
Mely égi háborúk s földi harcok végén
Egy szívet a mással kapcsol össze békén.

Öreg Toldink, bajnok, ifjú nagy Rákosink:
Teli szóval, jóval a mi szárnyas kocsink,
De jaj, megtorpanna, dágványba ragadna,
Ha a te szellemed szárnyakat nem adna.
Tetőled tanultuk: kerülni az örvényt,
Járni igaz ösvényt, becsülni a törvényt,
Tetőled tanultunk nevetni meg sírni,
Csak egyet nem: oly jól, ahogy Te tudsz, írni.

Tetőled tanultuk, hogy a modern ujság
A népben keresse a nagy siker kulcsát.
Hogy csak az a jó lap, amelyik jó „seft” is,
Kimondom én ezt is, elbírja a presztizs.
Tanítottál minket harcias szellemre,
Külön kényes ujságírói jellemre,
S tanítsz ma is minket — mi ez néked? semmi! —
Hogy kell ifjú lenni s — jóévtággal enni.

Öreg Toldi Miklós egykor a taljással,
Most Rákosi Jenő küzd egy új Balkánnal.
Balkán a szomszédban, Balkán a hazában,
S forgatja a szablyát istenigazában...
Vezér, ha nem nézném vitézi voltodat,
Majd fejedhez vágnám ünnepi tósztomat —
De félek s hallgatok, még pediglen okkal,
Mert még majd te sujtsz rám héttollú botoddal.

Molnár Jenő

*) A Magyar Szaklapok Országos Egyesületének ünnepi ukomáján elmondta a szerző. Az olvasót emlékeztetjük a „Toldi estéje” ama stróftáira, amelyekben a budavári bajvivást éneklé meg Arany János

Az afrikai gyarmat-dzsungelből

— No, mi ujság a gyarmatokon, kapitány?

— Majd megbolondultam az unalomtól a vadászati tilalom miatt. Rendelet jött ki, hogy nem szabad négerre löni.

— Ne mondd! És melyik hónapban?

Farsang

Tőzsdések zártkörű estéje

A Tőzsdések Egyesülete elhatározta, hogy tagjai szórakoztatására esztét rendez. A rendezőség a következő határozatot hozta:

1. Minthogy a tagok nagy része *zárkózott* természetű, azt est is zártkörű lesz.

2. Egyesek óhajára eltekint attól, hogy záróameghoszabbítást kérjen a rendőrségtől, sőt azok részére, akik a rendőség zárlati munkálatai miatt a megjelenésben akadályozva vannak, a zárlat alól való fölöddást fogja kérni.

3. Az estén megjelenők — a hitelezők fékentartására — kötelesek *passzivitásukat* megőrizni, nehogy esetleges aktivitásuk a beavatottaknál hiú reményekre adjon tápot.

4. Azokra való tekintettel pedig, akik már másutt vannak „lefoglalva”, a cigányok az illetők kedvenc nótájával kezdik meg a csárdást: „Nyisd ki babám az ajtót...”

A mulatság sikerének biztosítására megjelenik az intervenialó bizottság is, amely ama nők érdekében, akik nemcsak a részvénytanyeréségtől, hanem a táncosoktól is elestek, intervenialni fog. A rendezőség bölcs figyelmét a kontremínörök sem kerültkék el, akik megígérték, hogy a négyes alatt a fedezetlen párokat fedezni fogják.

A boldog bevándorló

Egy romániai állampolgár, aki évtizedek óta Amerikában élt, visszaköltözik a hazájába. Mikor a hatóságnál jelentkezik, megkérdezik tőle, miből akar megélni, mit akar csinálni.

— Mindent, — feleli a visszavándorló, — amivel becsületes úton pénzt lehet keresni.

— Nem rossz ötlet! — hangzik a válasz. — Magának nagyon kis konkurenciája lesz nálunk.

A tanítónő férje

— Na, mit mondott a felesége, amikor éjjél után vetődött haza?

— Tudja maga, mit tesz az, ha az embernek olyan felesége van, aki régebben tanítónő volt? Ma százszor egymásután irattá le velem ezt a mondatot: „Este tízkor otthon kell lennem”.

Adalék a pesti udvariassághoz

Kedves Borsszem Jankó! A zsúfolt villamoson lehúnyja a szemét egy javakorbéli férfi. Vele szemben ül a barátja, aki aggódva kérdezi:

— Mi a bajod? Mért csukod le a szemed, mért vagy olyan sápadt?

— Nem tudom nézni ezt az idősebb nőt, akinek itt előttem állni muszáj.

A műértő

Kedves Borsszem Jankó! Bergerné az iparművészeti kiállításon egy pazar ebédöt csodál meg. Hirtelen oda fordul a férjéhez és így szól:

— Tudod-e, Adolf, hogy itt mi a művészet?

— Hogyne, — feleli Berger, — az árát megfizetni.

Kínai tudós Budapesten

FOLKUSHÁZY ALPOLGÁRMESTER: És mit méltóztatik minálunk elsősorban tanulmányozni?

HU-CSIN-A: A kínai copfot.

Én is beszéltem Bánky Vilmával

A nagy filmsztár, aki Hollywoodból Pestre jött pihenni, hoteljében teadélután rendezett a sajtó tiszteletére, nyilván abból a célból, hogy pihenjen — babérjain. Én, mint a *Borsszem Jankó* munkatársa, a művésznőnek kijáró hódolattal adtam tanujelét kifogástalan étvágyamnak és elrogyasztva az összes elrogyaszt-hatókat, kijelentettem, hogy most Bánky Vilmára kerül a sor.

— Művésznő, engedje meg, hogy most, miután önt már felfaltam tekintetemmel, annak rendje és módja szerint meginterjúvolhassam.

— Komolyan?

— Olyan komolyan, amilyen komolyan csak egy humoristától kitelik.

A művésznő elővette filmsztári plein air-mosolyát és kegyesen intett:

— Kérdezzen...

— Először is azt szeretném tudni, mikor fogja levágnatni etonra a haját?

— Hajamat a filmkritikusok mindig megdicsérték. De ha majd egyszer kifogásuk lesz a hajam ellen, tudom, hogy levágják...

— Képzelteti. De velem egy se bán ki.

— Igaz, hogy a férje magyarul is beszél?

— Néhány gyöngéd kifejezést már elsajátított. Egyszer ugyanis itt járt Pesten és végighallgatott egy parlamenti ülést. Ott ragadt rá az a néhány gyöngéd kifejezés...

— Igaz, hogy Zsazsával kibékült és a jövő héten együtt néznek végig egy darabot?

— Szórol szóra igaz.

— És melyik darabot nézik meg?

— A *Macskát*.

— Nem lépnék fel egy ilyen beszélő filmben. Furcsa volna, hogy nekem kellene beszélni, ahelyett, hogy rólam beszéljenek.

— Mi a véleménye a magyar feliratokról? Vannak örökbecsűek is köztük?

— Hogyne. Ilyet már sokat látam. Évszázadokig megmaradnak...

— Miféle feliratok azok?

— Mit szól ön a beszélő filmhez?

— Sírköfeliratok a kerepesi temetőben.

— A politikusok között filmszempontról kit tart ön legnagyobbnak?

— Bud pénzügyminisztert.

— Miért?

— Mert annyian szidják. De róla minden *lepereg*.

— Általában mi a véleménye a magyar közéletéről?

— Olyan, mint a mozi.

— Olyan szórakoztató?

— Dehogy. Olyan *sötét*.

— Most még csak arra feleljen, művésznő, mért jelentette ki ön az újságírók előtt, hogy csak pihenni jött haza, hogy nem akar mást, csak megcsókolni az édesanyját? Hiszen mióta itt van Pesten, egyebet se tesz, mint dolgozik...

— Pardon, az újságírók tévedtek. Nekik én csak az új filmem szüzséjét meséltem el, ahol én mint ünnepelt filmsztár hazamegyek megcsókolni az anyámat. Ilyesmí csak egy filmíró fantáziájában él, mert, mint látja, a valóságban keresztülvihetetlen... De most már többet ne kérdezzen, igazán pihenni akarok...

Szegény Bánky Vilma akkor még nem is sejtette, hogy az előszobájában huszonöt újságíró és százegy autogramkérő várakozik.

— dőd —

CSODABOGARAK

A költő és a sorsharag

Egy költő arkéjét látni mostanában a pesti boltok kirakataiban, a kép alatt ezzel a verssel:

NE DOBD EL AZ ÉLETET!

*Ma de rettenetes nehéz idők vannak,
Az emberek önként könnyelműn meghalnak.
Nem tudnak tűrni sem, nem tudnak szenvedni.
Inkább elmennek a föld alá pihenni.*

*Dunába ugranak, sokan mérget isznak.
Magas emeletről a földre zuhannak.
Nem gondolnak arra, hogy tán meg sem halnak
Hogy esetleg örökre nyomorék maradnak.*

*Sohse feledd! „Ember küzdj és bízza bizdál”,
De könnyelműen önkzedtél meg ne haljál,
Mert Madách, a híres nagy költő megírta:
Beteljesül, boldog leszel még valaha.*

Rossz nyelvek szerint a szerző (özü. L. S.-né) ezzel a verssel Londonba akar menni, hogy lord Rothermere figyelmét felhívja a magyar költészet magas színvonalára. Az istenre kérjük, ha csak egy szikra honleányi érzés van benne, ne tegye! Nekünk továbbra is szükségünk van Rothermere barátságára.

A csodatevő cipésmester

— Olesó, de jó! Minden kísérletezésen kívül bizalommal forduljon *Stecher* cipőüzletébe, hol *ép lábón kívül* is készülnek roskadt (lúdtalp) és egyéb parafeameléses cipők, Szigetvár, Zrínyi tér 5. (Az „Új Dél-somogy” c. lap hirdetéseiből.)

— Mondja, nagysád, ki volt az a csúnya nő, akivel az előbb beszélte?

— A nővérem.

— Persze, persze... Ha jobban megnéztem volna, rögtön észrevettem volna a hasonlatosságot.

Drágakő — sírkő

— Milyen nagyszerű briliáns van az ujján!

— Ó, a nagybátyám meghalt és ötezer pengőt ráhagyott azzal, hogy egy szép követ vásároljak.

ARANYKÖPÉSEK

A leány olyan, mint a revolvergolyó: nem mindig oda megy, ahová eresztik.

A nők elbuknak, a férfiak elesnek a szerelemtől.

Az ezerpengős az a pénzek között, ami a kokott a nők között: mindig másokat boldogít.

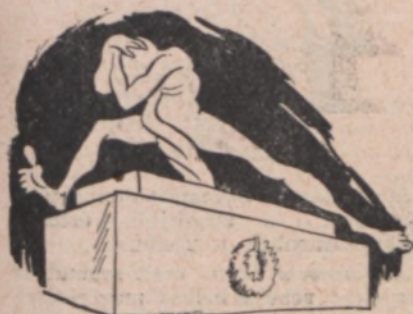
Ahol leány van a háznál, nem baj, ha az ajtó nyikorog.

A viszony, ha tartós, házassággá sülyyed.

Karádi Emil

Igy képzelik szobrászaink az Ady-siremléket

— Szemelvények a pályaművek kiállításáról —

Lux Elek: Rövid vers-láb, hosszú vers-láb.

Hamvas Magda: A gyermek-Adyt megcsókolja a Múza.

Csorba Géza: Ady Endre és az ingyentej-akció.

Bokros-Biermann Dezső: Ady vagy a Penkalla-öntöltő költő-reklámja.

Kóber Elek: Illusztráció a „Halottak élén” c. verskötetéhez.

Sztankó Gyula: Szél ellen nem lehet költöni.

Margó Ede: Így én is szívesen lennék siremlék.

Seiffensteiner Salamon a kormánypart és a kereszténypart harcáról

Megkérdeztük Salamon bátyánkat, mi a véleménye arról, hogy a kormánypart és a kereszténypart sosincs egy akaraton.

— Ez tévedés, — felelte a bölcs Salamon — és elmondta az alábbi anekdotát:

— A mindig verekedő házaspár elment a rabihoz, hogy nem tudnak egymással élni. A rabi békíteni akarta őket és így szólt:

— Maradjatok csak szépen együtt és próbáljatok egy akaraton lenni. Az asszony közbevágott:

— De rabi, hiszen éppen ez a baj, hogy egy akaraton vagyunk. Mert a férjem is úr akar lenni a házban, meg én is.

Önálló töprengés

— Vajjon azért kell Klebelsbergnek kikaparni a numerus clausus forró maróniját, mert tiroli származású?

A régi jó időkből

Káplár: Ért valaki az egyéves önkéntesek közül zenéhez?

Egy önkéntes: Igenis, káplár úr. Káplár: Akkor gyűjjön velem segíteni... az örnagy úr zongoráját köll fölvenni az emeletre.

A GYÖNGÉD FÉRJ

A kormányfőtanácsosné haldoklik. Egyszerre csak felül az ágyon és nyögve így szól:

— Samu, én nem tudok meghalni, ha arra gondolok, hogy te újra meg fogsz nősülni.

— Ugyan, Bertám — nyugtatja meg gyöngéden Samu öméltósága, — ha akarsz, szavamat adom, hogy nem nősülsz meg. Ez téged igazán ne tartson vissza.

Önagysága meséll:

— Mondhatom, a férjem egészen tönkretette az idegcsimét. Két év alatt hat hónappal lettem idősebb.

A nagy klientéla

Női társaságban arról beszélgetnek, mi legyen a büntetése a hűtlen férfiagnak.

— Le kell löni! — mondja egy vérmes menyecske.

— Nono, ez talán mégis drasztikus lenne! — tiltakoznak egyesek.

— Nem, nem. Példát kell statuálni. Egy revolverlövés csodát tehet.

— Az lehet, — mondja egy barát-nője — de akkor neked, édesem, speciálisan egy géppuskát kellene beszerezni.

Kölcsönkenyér visszajár

Orvos: Sajnálom, de meg kell önnek mondanom, hogy azt a csekket, amit nekem a múlt héten adott, visszazakaptam.

Páciens: Érdekes! Éppen így voltam én a betegséggemmel.

Az új szakácsné

— Egészen csinos formája volt annak a keksznek, amit ma sütött. Hogy csinálta ezt?

— A hamis fogsorommal.

Egy szmóking naplójából

Január 21.

Amióta hajdani gazdám, Szendvics Pista eladott, vége a szép, nyugodt életnek. Akkoriban a zsúr-szezón végén megkaptam az én megszokott szabadságomat és egy jó, kényelmes zálogházban pihentem ki a zsúrozás fáradalmait. Ma? Nem is jó erre gondolni. Amióta idekerültem, egyre lejjebb csúszva a lejtőn, ebben a frakk- és szmóking-kölcsönző intézetben csupa robot az életem.

Január 24.

Kezdek kelendő lenni. Amióta megkezdődött a bálí szezon, nincs egy szabad napom. Ma este egy magán-tisztviselő voltam. Örültem lötyögtem rajta. Nem értem, a mai rossz táplálkozási viszonyok mellett minek vesz magára egy magán-tisztviselő kölcsön-szmókingot?

Január 25.

Ma szerelmesen a vállamra dől egy csinos fekete lány. A meghitt pillanatban egy Fuksz nevű kettős könyvelő voltam.

Január 26.

A legöregebb frakkok sem emlékeznek ilyen szerencsére, mint amilyenben nekem, szerény szmóking-létemre részem van. Ma este újra viszontlátam a drágát. A fekete hajú csinosat. Ez a lány már teljesen odáig van a szerelemtől. Ma megint a vállamra dől. A meghitt pillanatban egy Augenblick nevű könyvügynökön voltam.

Január 27.

Ma egy kövér ügyvédjelöltön voltam. Éjjelleg eseménytelenül telt el az idő. Éjjélkor következett a hölgyválasz. Egyszerre csak ki áll meg előttem, hogy táncra kérjen? A kis, fekete angyal. Úgy előtött a büszkeség, hogy csak úgy feszültem a kövér ügyvédjelöltön. Ezen az éjszakán kétszer is a vállamra dől. Ez még nem lett volna baj. A baj az volt, hogy az ügyvédjelölt sokkal pehesebb alak, mint Nagy Sándor. Mert Nagy Sándornak, amint ezt egy történelemtanár frakkjától hallottam, csak Macedónia volt szűk, de ennek a szegény ügyvédbojtárnak még hozzá a kölcsön-szmókingja is szűk volt.

Február 10.

Azt hittem, a kicsikének az ügyvédjelölt a zsánere. Tévedtem. Ma rájöttem, hogy sokkal jobban szimpatizál egy — völegényjelölttel. A völegényjelöltet Pocanek Pálnak hívják és mint charleston közben megtudtam, adóhivatalnok. Sovány, igénytelen fiatalember. De egy olyan idealista nő, mint a kis fekete hajú, az ilyen külsőséges dolgok igazán nem befolyásolnak. Unzsenírt rámdőlt ezúttal is. Szegény fiatalember csak úgy vágott bennem a meghatottságtól. Igaz, hogy olyan laza voltam rajta, hogy ennél lazább csak a kis fekete angyal erkölce lehet. A tangónál minden további nélkül mellemre borult a kicsike. Azaz, pardon. Nem minden további nélkül. A boldogtalan fiatalember utána megkérte a kezét.

Február 28.

Már két napja megvolt az esküvő. Az esküvőn is én voltam Pocanek úron. Igaz, elfelejtettem mondani, hogy végleg megvásárolt a kölcsönző intézettől. Szegény, röstelte bevallani a menyasszonyának, hogy nem csak az övé voltam. Furcsák a férfiak. A szmókingjuknál röstelik az ilyesmit, a menyasszonyuknál meg nem törődnek vele. Igaz, hogy talán nem is tudja. Amilyen buta egy férj. Én mindenestre jól jártam. Megszabadultam a kölcsönző intézettől. Most nyugodtan pihenelek a szekrényben. Csak temetésekén fognak felvenni.

Március 9.

Minden tervem összeomlott. A fekete hajú boszorkány ma így szólt az urához:

— Nem értelek, hogy lehet egy ilyen ócska szmókingot tartogatni itt a szekrényben. Csak lomnak van itt. Holnap felhívok egy handlét és eladom.

Március 10.

Ma felhívtak egy handlét és eladtak neki. Esküszöm, még a bibliai Józseffel sem történt nagyobb igazságtalanság, mikor eladták testvérei, mint velem. Hiába, hálátlanok a nők. Most mehetek vissza a kölcsönzőbe.

H—C

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Apamén”. A megfejtők közül Bárd Gyula Pesterzsébet, Károly ucca 32. kap könyvjutalmat.

Hol itt az Egyenlőség?

— Mit szólsz hozzá, Dolfi? Szabolcsi Lajost kitiltották a parlamentből!

— Mit nem mondsz! Hát tagja volt?... Nem is tudtam.

Teleki Pál származása

Pakots József kimutatta a t. Házban, hogy Teleki Pál gróf a bosnyák Garázda-nemzetségből származik. Zsitvay elnök ezért rendreutasította. Mint értesülünk, Teleki Pál nem volt ennyire felháborodva, sőt tudósítónk kérdésére kijelentette, hogy, igenis, bosnyákok voltak az ősei, de neki már nem kell Bosznia.

NÁSZÉJSZAKA

a
BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKY LILI GÓZON GYULA
DELLY FERENC

Vásárolj on
vászonárut

Klein Antal

divatáruházában

Király ucca 53

(Akácfa u. sarok)

URÁNIA
KAMARA
DÉCSI
CAPITOL
ORION

MATA HARI

A kémnő lelete és tregédiája 8 felvonásban

Főszerepben Magda Sonja

A KÉTMÁZSÁS MENYASSZONY

Vígjáték 8 felvonásban

CORVIN-
SZÍNHÁZ

ROYAL-
APOLLO

FELTÁMADÁS

TOLSTOJ LEÓ

halhatatlan regénye

10 felvonásban

Rod la Rocque

Dolores-del-Rio

a főszerepekben

Történet egy szerencsés vőlegényről

ELŐHANG

Volt egyszer egy vőlegény,
Kinek volt egy csúnya vén
Menyasszonya, sajnos.

De mint végül kiderül,
Elütötték keziről
S nincs már semmi baj most.

A TÖRTÉNET

A vőlegény, akit nevezünk egyszerűen csak Móninak, egészen 27 éves koráig minden nagyobb baj nélkül úszta meg az életet. Ekkor azonban, ahogy mondani szokták, egy téglá esett a fejére. A téglát Mész Matildnak hívták és mire a jámbor Móni félrekapta volna a fejét, már megtörtént az eljegyzés is.

Móni derék és zajtalan fiatalember volt, de ettől eltekintve sem tudott volna szóhoz jutni, olyan kikerülhetetlen gyorsasággal történt mindez. Móni tehát hallgatott. Még pedig a menyasszonyára. A baj ekkor kezdődött. Mert a menyasszonya beszélni kezdett. Mi az, hogy beszélni? Be nem állt a szája. Móni megállapította, hogy Shakespeare szavaival élve, menyasszonya többet beszél, mint viláreggelizik. Belátta, hogy ez így rettenetes. Elvégre nem lehet örökké Shakespeare szavaival élni. És ha arra gondolt, hogy eljön az idő, mikor ezzel a nővel kell élni, könnyű borzongás futott végig a szívére.

Ekkor egy mentőötlete támadt. Elment egy barátjához és megkérte, üsse el menyasszonyát a kezéről.

— Mit árthat ez nekem? — nyugtatta meg magát Móni.

Nyugalma végleg helyreállt, mikor a barát nemes egyszerűséggel így szólt: Stimmt!

Az olvasó most már alkalmasint csak arra kíváncsi, vajjon hogy ütötte el a menyasszonyt Móni kezéről a barát?

Hát kérem, ez mindig az illető férfitől függ. Ha színész: a játékaival, ha festő: az ecsetjével, ha író: a tollal.

Móni barátja sofőr volt. Ő az autójával ütötte el a nőt. — SZ

A műjégen

— Jaj, de jó itt! — újjong Böske.

— Úgy repülhetek, mint egy angyal!

— Mióta viselnek az angyalok prémes bundát? — gúnyolódik a mellette köröző Bandi.

— Amióta a szamarak jégre járnak.

A hirdetés hatása

Egy ékszerésztől megkérdeik: — Mit gondol, van hatása az újsághirdetéseknak?

— Feltétlenül. A mult héten például az egyik lapban éjjeli ört kerestem és még aznap éjjel betörték nálam.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma március 1-én jelenik meg.

A városi nő³ I. Reggeli testgyakorlat

egykor

ma

Új szigetvári kirohanás

Mint politikai körökből jelentik, Hoyos Miksa gróf szigetvári képviselőjelöltsége hírére az ellenjelöltek csapata részéről nagy kirohanás várható a gróf föllépése ellen. Az élelmesebb jelöltek a választás sikere érdekében már tömködik is a zsebüket — ha nem is arannyal, de pengővel.

MÁSODIK PÁHOLY, JOBB

LEVENTEI KARDOSS MÓRNÉ: Na, hogy tetszik neked ez a „Nászéjszaka”, Morisz?

LEVENTEI KARDOSS MÓR: Jobban, mint a mienk.

KARDOSSNÉ: Morisz, te megint ordenáré vagy!

STEINITZ GYULA: Mi az, drága méltóságos, miért bosszankodik?

KARDOSSNÉ: Semmi, csak ez a Delli... Olyan csúnyán viselkedett a Honthy Hannával szemben.

STEINITZ: Csúnyán?

KARDOSSNÉ: Na hallja, nem hallotta, mikor Honthy panaszkodott rá, hogy: „Csak egyszer...”

KARDOSS: Mit szölk ehhez a Berky Lilihez?... milyen ennivaló egy szobalány. Látod, Renée, te sohasse tudsz egy ilyen szobalányt fölvenni.

KARDOSSNÉ: Egy ilyen csinos lány nálunk nem tud megmaradni — miattad.

STEINITZ (nevet).

KARDOSS: Csak te ne röhögj, kérlek, lehetsz még te is nős.

STEINITZ: Az lehet, Móric bátyám, de én akkor se fogok szobalányok után szaladgálni, hanem...

KARDOSSNÉ (megcsípi Steinitzet):...színpadi szobalányok után persze...

KARDOSS: Hogy táncolja ez a Honthy Hanna a tangót... Bezzeg, ha engem is hanna...

KARDOSSNÉ: A te lábaidat az isten is charlestonra teremtetted, Morisz.

STEINITZ: Így görbüljek meg én is, ha nem igaz.

KARDOSSNÉ: Hányadszor megy máma, ejgentlich, ez a „Nászéjszaka”?

STEINITZ: Hatvanhatedszer, unberufen. Hogy itt milyen tehetséges színészek vannak!...

KARDOSS: Nem irigylem őket... Ennyiszor ismételn egy Nászéjszákát...

KARDOSSNÉ: Nagyon prózai vagy, Morisz. A művészetben nincsenek csodák.

KARDOSS: Én meg azt mondom, hogy az életben nincsenek ilyen nászéjszaka-csodák.

STEINITZ: Nekem csak a darab fordítása ellen van kifogásom.

KARDOSSNÉ: Azt pedig nem hagyom bántani. Olyan édes ember az a Molnár Jenő... úgy tudja beadni a párizsi malacságot, hogy direkt csemegeboltot nyithatna a Váci uccában.

KARDOSS: Hiszen én is egy ilyen disznóság miatt haragszok rá. Ha már ezt az egész darabot ilyen finoman le tudta fordítani, miért hanyagolta el pont ezeket a szegény görölket? Fordítva ezek is több látnivalót nyujtanának nekem.

KARDOSSNÉ: Fordítva?

KARDOSS: Igen, mert akkor jobban kidomborodna a művészi egyéniségük.

STEINITZ: Ha csak plasztika kell neked, Móric bátyám, gyere el velem a „Dybuk”-hoz. Ott nagyszerű csoportképek vannak.

KARDOSS: Wie heisst?... Hogy én a „Dybuk”-hoz menjek?... Még, hogy izraelitának nézzenek!

KARDOSSNÉ: Megnyugtathatlak, édesen... minket senkisé nem izraelitáknak. Minket mindenki zsidóknak néz.

STEINITZ: Püff neki! Ezért ugyan kár volt kormányfőtanácsosnak kikeresztelkedni.

Jobb társaság

— Az éjjel egy hamiskártyást tettenértünk a klubban.

— Na és kidobtátok?

— Még nem... még nem tanultuk el a fogásait.

A Borsszem Jankó üzenetei

L. B. (Miskolc): Szerkesztőnk komoly írásaival azért találkozik ön újabban a *Budapesti Hírlap* hasábjain, mert február óta e régi, nagytekintélyű lap belső munkatársa, közlebről a színházi rovat vezetője lett. A *Budapesti Hírlap*nak pár hét múlva *Herczeg Ferenc* lesz a főszerkesztője és az ország legkiválóbb frói, publicistái és zsurnalisztái fogják írni a megújított lapot. — **O. V. (Csurgó):** Köszönjük. Nagyon mulatságos. — **J. I. Költői véna** nélkül nem szabad költeményt írni, verselési technika nélkül nem muszáj rigmust csinálni. Maradjon csak meg a próza mellett. — **Kontra.** Önnek, protestáns pap létére. Hadúrsten az istene, mint azt a parlamentben olyan ékes pincehangon kifejtette. Úgy látszik, most már nemcsak Mózesnek, hanem Kálvinnak is kontrát tetszik mondani. Hogy Kossuth Lajossal és Eötvös J.-fel nincs egy véleményen, ezt még valahogy kiheverjük, — azok a nagy szellemek pedig egvesen kikérik maguknak. — **Pedagógus.** Teljesen fölösleges az iskolákban kötelezővé tenni az újságolvasást. Vígán folyik az évtizedek óta — a pad alatt. — **Sztár-jelölt.** Hogy mi a sztár ismertetőjele? Ha egyedül van, mindig a riválisára gondol, ha társaságban van, mindig magáról beszél. — **Wien.** A *Muskete* jelzett számában közölt humoreszket szerkesztőnk írta, amint ezt a teljes nevű aláírás is tanúsítja. — *Több levélről és kéziratról a jövő számban.*

A Borsszem Jankó

előfizetői rendkívül kedvezményesen kapják az

„Ujság“-ot

Magyarország legnívósabb, legértelmesebb politikai napilapját.

Az „Ujság” előfizetési ára egy óra P 4.—
a Borsszem Jankó előfizetési ára egy óra 1.85
a két lap együtt egy óra 5.85 pengő helyett 4.85 pengőért kapják.
Az „Ujság” előfizetési ára negyedévre 10.80
a „Borsszem Jankó” előfizetési ára 5.50
a két lap együtt negyedévre 16.30 pengő helyett „ 13.30 pengőért kapják.

Külön ajándékkal kapják az „Ujság” részéről az idejű *könyvtárc* páratlan *szenczióját*, a

MINDENT TUDOK

évkönyvet és a *Borsszem Jankó* részéről a *Borsszem Jankó humoros könyvét*. Levelező-lapon vagy telefonon fizessen elő az „Ujság”-ra (V, Vilmos császár út 34.).

Karrierek

— Én meztláb jöttem Pestre, — dicsekszik egy meggazdagodott hentes.

— Én egészen meztelenül, — tromfolja le a másikat.

— Az lehetetlen!

— Mért lehetetlen?... Én Pesten születtem.

Fővárosi Operettszínház

Minden este

8 órakor

15 világhíres attrakció

15 új szám

AZ OROSZ KÉK MADÁR

—JUSHNY

BUDAKESZIN

— Hány liter tejet ad a tehene, Szepi bácsi?
— Nyolcat.
— És mit csinál avval a sok tejjel?
— Két litert megtartunk, tizenketőt meg beviszek Pestre.

Kedves Borsszem Jankó! Mi az? Wolff Károly a t. Házban a zsidókat dicséri. Ajvé! Ebből valami baj lesz, én úgy eljek. Tisztelettel egy Dob uccal.

KÖZGAZDASÁG

A Hazai Bank igazgatósága megállapította a közgyűlés elé terjesztendő mérleget, amely szerint 1,053.988.59 pengő tiszta nyereség mutatkozik az előző évi 838.346.93 pengő tiszta nyereséggel szemben. A nyereségből 720.000 pengő fordítandó osztalék fizetésére, úgy, hogy minden egyes részvény után az 1927. üzletévre 4.50 pengő osztalékot fizetnek ki az előző évi 3.60 pengő osztalékkal szemben. A közgyűlés a jelenlegi 6,400.000 pengő tőkealapját 90.000 darab új, az 1928. üzletévi eredményében már részesedő 40 pengő névértékű részvény kibocsátása útján 10,000.000 pengőre emelte fel.

— A Belvárosi Takarékpénztár Rt. 1927. évi mérlege 969.459.47 P tiszta nyereséggel zárul az előző évi 434.111.79 P-el szemben, aminek alapján az igazgatóság részvényenként 5 1/2 pengő (11%) osztalék fizetését hozza javaslatba a február 25-iki közgyűlésnek az előző évi 4.80 pengő helyett. A nagyobb nyereségben már kifejezésre jut a múlt év elején keresztül vitt tökéletesítés, de a mérleg egyéb adatai is az intézet újabb erőteljes fejlődéséről tesznek tanúságot.

A Szegedi Kenderfonó Rt. igazgatósága elhatározta, hogy az idejű *osztalékot három pengőre emelik fel*, míg az elmúlt esztendőben 2.24 pengő osztalékot fizettek. Az osztalék emelése bizonyítja, hogy a Szegedi Kenderfonógyár ezidei üzletéve kifogástalan volt és a gyár állandóan fejlődik.

Az Angol-Magyar Bank Rt. igazgatósága megállapította az 1927. üzletévi mérleget, mely 2,232.818.71 P tiszta nyereséggel zárul, az előző évi 928.219.64 P-vel szemben. A nyereség felosztása tekintetében az igazgatóság azt a javaslatot terjeszti a 37. évi rendes közgyűlés elé, hogy abból *osztalékkal* 1,560.000 P, vagyis részvényenként 6.50 P (13%, a tavalyi 12%-kal szemben) fizetessék ki.

JACKSONGIRLS

Kezdefe 8 órakor

A ROYAL ORFEUMBAN

Telefon: J. 421-68

Jánossy Gábor bátyámuram megokolja, mért fogadja el a numerus clausust

Tisztelt Ház, kedves képviselőtársaim! Mikor a numerus clausus módosított formája mellett főlelem szavam, úgy érzem magam, mint kutya a kútban, mert erről a javaslatról eszembe jut az a história, ami az én egyik jó komámmal történt Cell-dömölkön. A koma napok óta vesztetül köhögött, végre rászánta magát és elment az orvoshoz. A doktor, aki egyben állatorvos is volt, nem mert beleszólni a dologba, hanem, hogy valamit mégis adjon a komának, ricinust diktált belé. Másnap azt kérdezi tőle az orvos: „No, használt-e az orvosság, amit adtam? Köhög-e még?” A koma keserű pofával felelt: „Hát merek én köhögni?” Én is azt kérdezem Klebelsberg miniszter úrtól, aki ezt a numerus clausus-pilulát adta be nekem és most a véleményemre kíváncsi: hát merek én köhögni?

Tanulás ellen használjon numerus clausust és nyomban elmúlik a fájfájása.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdal műintézetében
VII, Rózsa uca 25

Azt mondja Túri Béla tisztelt képviselőtársam, hogy a zsidóságot nem szabad fajnak degradálni. Én is szeretem legalább annyira a mi zsidainkat, mint Túri kanonok úr, de ha már így van, legyen inkább csak faj és ne sujtás őket numerus clausus-szal, mert — mint nagy költőnk mondja — minden ország támasza és talpköve a tiszta haszon, amelyet a zsidók kereskedelmi üzérkedése hajt. Ammondó vagyok, hogy aki tanulni akar, azt ne rángassák el a tudomány vályujától, mert furcsa szerzet az a zsidó gyerek: ha nem engedik tanulni, rögtön a seftre veti magát, ebből pedig még több baj lenne, mintha a kliensnélküli ügyvédek és a páciensnélküli orvosok számát szaporítaná. Különben is aki olyan kérlehetetlen híve a numerus claususnak, az ne akkor kezdje, mikor már kész van a zsidógyerek, hanem akkor, amikor még csak csupa terv, vagyis a zsidó házasságban nem szabad ellenezni az egyke-rendszert. Én csak példálózok, de nem vagyok a dolog mellett, mert — mint a költő mondja — ha megennyhül a lég s vidul a határ, úgyszintén eljön a gólyamadár.

Nagy mesterem, Kossuth Lajos egykor mást mondott erről a kérdéstől, de a mai sivár időkben ő is csak ennyit mondana, a parlament ablakából kitekintve: „Szobor vagyok, de fáj minden tagom”. Lehet, hogy Kontra képviselőtársam az ő borízú hangján megkontrázta ezt, de én beomodom a rekontrát, mert ahogy a római poéta oly ékesen mondja: contra ventum non est...

Szakyszerű fejtegetéseim után senki sem fogja csodálni, hogy a szőnyegen forgó javaslatot — ott egye meg a fene! — elfogadom.

Barátságos invitálás

— Na hallja... hiszen a maga kertjében csupa csenevész csemete van!

— Remélem, hogyha legközelebb eljön, már terebélyes fa lesz valamennyi.

VÍGSZÍNHÁZ

Őnagysága Őrangyala

Jacques Deval 3 felv. vígjátéka
Gombaszögl, Rajnai, Gazsi
Somlay, Maklár, Mály
Gárdonyi, Hajmássy
Hatalmas
siker!

Roszzak az üzleti viszonyok

— Maga panaszkodik, barátom? Mit szóljak akkor én! Az én üzletem olyan, hogyha a kuncsaft nincs megelégedve, nem teszi be többé a lábát, ha pedig meg van elégedve, akkor meg pláne nem jön vissza.

— Rémes! Micsoda üzlete van magának?

— Házasságközvetítő irodám van.

Jajj!

— Ha Teleki Pál gróf csakugyan bosnyák eredetű, mint ezt Pakots József megállapította, mért nem hord fezt?

— Hát nem tudod?... Ő minden dolgában olyan feztelen...

— Mért vagy úgy kétségbeesve? — kérdezi Kovács az orvos-barátjától.

— Ki tudnék ugrani a bőrömből, — feleli a doktor. — Képzeld csak, két év óta kezelem egy páciensem sárgaság ellen és most kiderül, hogy kínai a gazember.

A rémlátó

A tőzsdés felesége így szól a férjéhez:

— Samu, vegyél nekem egy Markóképet.

A férj ijedten tiltakozik:
— Isten ments! Nem jó az ördögöt a falra festeni.

Egy kis csere

Beszélgetés Komlós Sándor Andrásy úti férfidivatüzletében.

— Mit szól hozzá, Komlós úr?... Gaál Gaszton azt mondta, hogy a zsidók nem szeretik a fizikai munkát.

— Ha csak éppen az kell... Én szívesen cserélek. Vegye át Gaál Gaszton az üzletemet, én meg majd elmegyek az ő ezerhóddás boglári birtokára gazdálkodni.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőérelmeszedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrát az Elektromágneses Gyógyintézetben (VII, Vilma királynő út 11.)

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 FEBRUÁR 20. * 6. (3061.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Az új sajtófőnök

MOLNÁR LAZAR VÉSZI NADANYI ÁGAI MIKLÓS SZUDY ELEMÉR KÓBOR RÁKOSI LENKEY MILOTAY BOROS VARNAI D.

Szudy Elemér, hosszú idő óta az első vérbeli újságíró-sajtófőnök ünnepélyes bevonulása a sajtó-törzsfőnökök tisztelgő sorfala között.

Nyílt levél Gaál Gasztonhoz

Képviselő úr azt mondotta a parlamentben, hogy a zsidóság húzódozik a fizikai munkától. Ez ellen ünnepélyesen óvást emelünk.

A budapesti zsidó főgimnázium fizika-tanárai.

Hogy lehet ez?

Pakots József azt állította parlamenti beszédében, hogy Ernst Sándor prelátus, a kereszténypárt alelnöke, zsidó eredetű s egyik őse, Ernst Zsigmond pécsi püspök zsidó családból származott. Hogyan? Egy püspöknek leszármazottjai is lehetnek? Hogy lehetséges ez, kedves Pakots?

Új bevételi forrás

Vargha Imre pénzügyi államtitkár: Kegyelmes uram, kérek, nem kellene már valamit csinálni ez ellen a Fábian Béla ellen?

Bud János: Nincs valami ötleted? Vargha Imre: Az éppen van. Forgalmi adót kellene kivetni a forgalmi-adóellenes kirohanásaira.

Bethlen kúrálni megy?

Rassay Károly: Igaz, hogy Pöstyénbe készülsz, kegyelmes uram?

Bethlen István: Pöstyénbe?... És miért?

Rassay Károly: Mert úgy látom, nem bírsz már egy-két tagoddal.

Bud János jelmondata:

Nagy forgalmi, kicsi kereskedelem.

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Ledjél te o Gold hóhér országban és ütüle kopjál te meg o kötelese részt!

— Megjözödésel énekeljed te: „Moltamban nincs öröm, győvőmben nincs remény”.

— Télen, nyáron o posztába ledjen o te lakásod és ozt is mondják fül teneked!

— O pompe fűnébre bandája húzzon teneked szerenádot!

— Addig ledjél te szegény, míg o numerusz klauzusz eltörülök!

— Vonatkozza o te hajadon leányodra az agkori biztosítás!

— Ledjen o te fiad edj jómadár, o leányod meg edj — steglitz!

LAPZÁRTA:

A kávésok és vendéglősök ipartestülete köszönetet mondott a sztrájkoló diákoknak

A budapesti kávésok és vendéglősök az egyetemi sztrájk alkalmából köszönetet szavaztak az ifjúságnak, amely a numerus claususért folytatott szívós harcával immár huzamosabb idő óta oly hathatósan támogatja a kávésok és vendéglősök tisztességes, de elhanyagolt iparát. Egyben felirattal fordultak Scitovszky belügyminiszterhez, hogy a numerus clausus parlamenti vitájának további tartamára, tudományos érdekből, helyezze hatályon kívül a zárórendeletet.